

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж4 81/25
24.7.2025. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Татјане Лемајић, председника већа, Слободана Керановића и Марије Бошковић, чланова већа, у поступку принудне наплате судске таксе од таксеног обвезника “BALKAN CONCEPT” ДОО Београд-Врачар, са седиштем у Београду, ул. Небојшина бр.49-а, чији је пуномоћник Предраг Милошевић, адвокат из Београда, ул. Војводе Миленка бр.42/7, одлучујући о жалби таксеног обвезника изјављеној против решења о принудној наплати судске таксе Вишег суда у Београду П4 бр.17/19 од 27.2.2025. године, у седници већа одржаној дана 24.7.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење о принудној наплати судске таксе Вишег суда у Београду П4 бр. 17/19 од 27.2.2025. године, па се **ОБУСТАВЉА** извршни поступак принудне наплате судске таксе и укидају се све спроведене извршне радње.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев таксеног обвезника за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Побијаним решењем, ставом првим, утврђено је да је таксени обвезник дужан да плати судску таксу на ревизију против пресуде у износу од 11.800,00 динара, казнену таксу у износу од 5.900,00 динара и судску таксу за опомену у износу од 390,00 динара, судску таксу за одлуку суда по ванредним правним средствима у износу од 11.800,00 динара, казнену таксу у износу од 5.900,00 динара и судску таксу за опомену у износу од 390,00 динара, укупан износ од 36.180,00 динара.

Ставом другим изреке, наложено је Народној банци Србије – Одсеку за принудну наплату у Крагујевцу, да пренесе новчана средства на име судске таксе у укупном износу од 36.180,00 динара, са рачуна број ... таксеног обвезника у корист буџета Републике Србије – Виши суд у Београду, рачун прихода од судских такси број 840-29584845-11.

Ставом трећим изреке је одређено да се, уколико на рачуну таксеног обвезника нема средстава, изврши блокирање рачуна у висини износа из става првог овог решења, а наплата изврши када на рачуну буде средстава.

Ставом четвртим изреке је одређено да се доставом овог решења Народној банци Србије – Одсеку за принудну наплату Крагујевац, сматра да је принудна наплата извршена. Ставом петим изреке, одређено је да жалба не задржава наплату таксе.

Против наведеног решења жалбу је благовремено изјавио таксени обвезник због битне повреде одредаба парничног поступка. Трошкове другостепеног поступка је опредељено тражио.

Испитујући правилност побијаног решења у границама законских овлашћења из члана 386 у вези са чланом 402 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр.72/2011, са каснијим изменама и допунама) у вези члана 39 Закона о извршењу и обезбеђењу, Апелациони суд је оценио да је жалба таксеног обвезника основана.

Чланом 41 став 1 Закона о судским таксама (“Службени гласник РС” бр.95/2018), прописано је да ће, кад је таксени обвезник привредно друштво или друго правно лице, суд решењем утврдити износ неплаћене таксе, износ казнене таксе и решење ће ради извршења доставити банци код које се води рачун таксеног обвезника, односно организацији за принудну наплату.

Основано се жалбеним наводима таксеног обвезника указује да је у свему поступио по налогу за плаћање таксе још дана 31.12.2024. године и уплатио два износа од по 11.800,00 динара, те да је првостепени суд принудно наплатио износе који су већ уплаћени на име такси, затим 50% неоснованог увећања таксе и трошкове принудне наплате у висини од 6.000,00 динара, што укупно износи 42.180,00 динара те је тражио повраћај више наплаћених износа.

Наиме, према стању у списима предмета произилази, да је првостепени суд пуномоћнику таксеног обвезника дана 3.12.2024. године доставио пресуду Врховног суда Рев 14769/24 од 5.9.2024. године и налоге за таксу за ревизију против пресуде и за одлуку суда по ванредним правним средствима у износима од по 11.800,00 динара. Међутим, у конкретном случају, таксени обвезник је платио судску таксу на ревизију против пресуде у износу од 11.800,00 динара и судску таксу за одлуку суда по ванредним правним средствима у износу од 11.800,00 динара дана 31.12.2024. године, о чему је доставио доказе – два динарска налога за уплату од 31.12.2024. године, те није било услова за поступање првостепеног суда у смислу члана 41 Закона о судским таксама, па је из наведених разлога побијано решење укинато.

У складу са одредбама члана 44 став 1 Закона о судским таксама, таксени обвезник може да поднесе захтев за повраћај принудно наплаћене таксе суду који је решавао у првом степену, најкасније у року од шест месеци од дана када је такса погрешно наплаћена у поступку принудне наплате.

Из свих наведених разлога, применом одредбе члана 401 тачка 3 Закона о парничном поступку у вези члана 39 Закона о извршењу и обезбеђењу, одлучено је као

у ставу првом изреке.

С обзиром да је поступак за принудну наплату судске таксе једностраначки поступак, који се покреће и води по службеној дужности, једина странка у том поступку је таксени обвезник као извршни дужник, који нема право на накнаду трошкова другостепеног поступка на име састава жалбе од стране пуномоћника адвоката, јер у овом поступку нема извршног повериоца, па нема друге странке у поступку која може бити обавезана да накнади трошкове другостепеног поступка, те је одлучено као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа-судија
Татјана Лемајић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић